

REFERENDUM

Blog

Posted by:

Objavljeno: 2006/10/8 13:56:53

Prije nekoliko dana predsjednik Vlade Sanader najavio je mogućnost raspisivanja referenduma o zabrani rada nedjeljom. Tako su barem gotovo svi mediji prenijeli njegovu izjavu.

U ovoj vijesti ili izjavi kriju se dvije podvale ili neistine, kako god želite.

Prva je ta da se prema važećim zakonima u Hrvatskoj ne može raspisati referendum o zabrani ili dozvoljavanju nečega. I po Ustavu i po Zakonu o referendumu Sabor može raspisati referendum o izmjenama Ustava, prijedlogu zakona ili drugim pitanjima iz nadležnosti Sabora. Dakle, da bi se raspisao referendum na temu nedjeljnog rada Vlada najprije mora Saboru predložiti zakon a onda taj zakon Sabor može prosljediti biračima na referendum koji tada mogu glasati samo „ZA“ ili „PROTIV“. Rezultati referenduma obavezuju Sabor.

Pretpostavljam da je Sanader mislio na takovu vrstu referenduma.

A kakav bi to zakon Vlada trebala predložiti Saboru?

Izmjene Zakona o trgovini. Tim se izmjenama, naime želi zabraniti rad trgovina nedjeljom.

I upravo u toj injenici krije se druga podvala ili neistina.

Već sam naveo da su svi mediji Sanaderovi izjavu prenijeli kao najavu referenduma O RADU NEDJELJOM. Dakle, dozvoliti ili zabraniti rad nedjeljom SVIMA. Zatvoriti ili ne restorane, kafiće, slastičarne, kioske, benzinske crpke, pekare i pekarnice... Obustaviti prometovanje autobusa, tramvaja, vlakova i brodova, ukinuti rad u elektranama, bolnicama, novinama, televiziji, radiju... Sve su to djelatnosti na koje smo već godinama navikli da rade nedjeljom. I nitko ne postavlja pitanje zašto cvijeće rade nedjeljom, zašto pekare prodaju kruh nedjeljom, zašto novine izlaze nedjeljom, zašto TV i radio emitiraju program nedjeljom. Odakle ta zabuna o Sanaderovom referendumu? Ona se krije u površnosti urednika. Lakše je naime napisati „zabrana rada nedjeljom“ nego objašnjavati da se zapravo radi samo o trgovinama.

Ovakav šlamperaj svaku daljnju raspravu na tu temu u Hrvatskoj može dovesti u pitanje. Naravno da će na pitanje „raditi nedjeljom ili ne“ većina odgovoriti sa „ne“. Misliti na opću zabranu rada nedjeljom. U tome leži odovornost medija.

Jedni protivnici rada TRGOVINA nedjeljom ističu sljedeće argumente: poslodavci radnicima ne plaćaju nedeljni rad, ne daju im dan tjednog odmora, ne plaćaju prekovremeno, tjeraju mahom žene da rade gotovo sve nedjelje, prosječna plaća u trgovini je oko 1800 kuna. Država je nemoćna jer Inspekcija rada ne funkcionira, pravosuđe je sporo... I rješenje traže u općoj zabrani. Umjesto u doradi Zakona o radu i pravo na uvođenje rada nedjeljom vezati uz kolektivni ugovor i prisiljavanjem države da odradi svoj dio posla.

U tom smislu predložio sam dopune Zakona o radu kojega su podržali svi sindikati osim Sindikata radnika u trgovini. I naravno radničkih dušobrižnika u HDZ-u jer su glasanjem u Saboru odbili moj prijedlog.

Drugi protivnici rada TRGOVINA nedjeljom uz ove argumente isti i da je nedjelja dan odmora, dan za obitelj i dan kada se ljudi moraju posvetiti svojim vjerskim obavezama. I upravo oni traže referendum. Njih se Sanader jedino boji i njima se želi dodvoriti. I zato mu je potrebna ona zbrka o mogućem referendumskom pitanju.

Pogađate, u ovoj skupini protivnika rada TRGOVINA nedjeljom su biskupi odnosno Katolička crkva. Više je ljudi nedjeljom prijepodne u trgovskim centrima nego u crkvama. To jeste jedini razlog njihovom probušenom interesu za radnička prava. U zemlji u kojoj se preko 80 posto stanovništva izjašnjava kao katolici takov problem ne bi smio postojati. Zašto biskupi jednostavno svoje vjernike ne pozovu da nedjeljom ne odlaze u trgovinu? Zašto biskupi vlasnike trgovina jednostavno ne pozovu da nedjeljom zatvore vrata? Ta oni su najveće u prvim redovima na Svetim misama. I daju najveće milodare. Koja bi to trgovina radila nedjeljom ako nebi bilo kupaca?

Dva zakona koji reguliraju rad nedjeljom imamo. Zakon o radu i Bibliju. Za popravak i poštivanje Zakona o radu nadležni i odgovorni su Vlada i Sabor.

O poštivanju Biblije nadležni su i odgovorni biskupi. Ili žele da i o tome odlučimo na referendumu?

I na kraju: zašto biskupi nisu tražili referendum o reformi mirovinskog sustava 1998. godine koji je proizveo do sada najveću socijalnu nepravdu. Radnici koji odlaze u mirovinu s punim radnim stažom ostvaruju mirovine i 35 posto niže od onih koji su u mirovinu otišli prije reforme. Prosječna mirovina „novih“ umirovljenika pala je ispod 1200 kuna. U 2009. koja je zadnja godina prijelaznog razdoblja, mirovine će iznositi oko 980 kuna. Oko 320 000 ljudi u „škarama“ je te reforme. U saborskoj je proceduri zakon koji be te nepravde trebao ispraviti. Oporbeni je prijedlog, dakako. Zašto biskupi nisu tražili ili zašto sada ne traže da se i o tom zakonu raspiše referendum? Ili je njihova borba za radnička prava selektivna?